

תת"ע 7444/01/16 - מדינת ישראל נגד אביטל עשור

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

28 יוני 2016

תת"ע 7444-01-16 מדינת ישראל נ' אביטל עשור

לפני כבוד השופט, סגנית נשיאה טל אוסטפלד נאוי
המאשימה מדינת ישראל

נגד הנאשם
אביטל עשור

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד גפני

הנאשם/ת - בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

בהתאם לעובדות כתב האישום, הנאשם הואשם בכך שביום 26.11.15, בשעה 8:30, ביציאה מתחנת דלק סמוך למחלף ינאי בנסיעה לכיוון צפון, לא נתן זכות קדימה לרכב, בניגוד לתמרור 302 ("עצור") המוצב במקום, וזאת לאחר שעצר בקו העצירה.

הנאשם כפר במיוחס לו ונשמעו ראיות.

מטעם המאשימה העיד השוטר, **רס"ר חיים אזולאי**, אשר ערך את טופס ההזמנה לדין (ת/1).

העד העיד כי היה במקום לשם אכיפת העבירה של אי עצירה בהתאם לתמרור ה"עצור", כי עמד במרחק של 100 מטרים מהתמרור וכי השלט של תחנת הדלק המוצב במקום, לא חסם לו את שדה הראיה.

כן ציין העד, ב'נסיבות המקרה' בת/1, כי הנאשם עצר עצירה מוחלטת בהתאם להוראת התמרור אך, פרץ לכביש ובכך גרם לרכב שהגיע משמאל, לבלום במפתיע.

מטעם ההגנה העיד הנאשם.

עמוד 1

הנאשם העיד, כי יצא מתחנת הדלק, עצר בתמרור ה"עצור" ואפשר לרכב חוצה לעבור ומיד אחריו השתלב בנסיעה בכביש. הנאשם טען כי משמאלו עמד אוטובוס, אשר חסם את שדה הראיה שלו ובשל כך, היה עליו להתחיל הגלישה לתוך הצומת.

הנאשם טען כי לאחר שעד התביעה עצר אותו, פרץ ויכוח בינו לבין השוטר השני, האם לרשום לנאשם דו"ח, ברירת משפט, על סך של 250 ₪ או לשלוח אותו לשימוע אצל קצין משטרה.

הנאשם הציג בפני בית המשפט סרטון שצולם מרכבו בו נראה כי הינו אכן עוצר נסיעתו בקו העצירה. יצוין כי לא נראה משמאל האוטובוס, אשר לטענת הנאשם, חסם את שדה הראיה שלו אשר בשל כך - גלש לתוך הנתב.

בנוסף, הנאשם הגיש תמונה (נ/1), אשר בה נראה מקום ביצוע העבירה לכאורה, ממקום עמידת השוטר.

מהתמונה ניכר כי מקום עמידת השוטר הינו גבוה יותר וכן כי שלט תחנת הדלק אינו מסתיר את מקום עצירת הנאשם וכניסתו לכביש.

דין והכרעה

בין הצדדים אין מחלוקת כי הנאשם הוא שנהג ברכב.

כמו כן, אין מחלוקת כי הנאשם עצר בתמרור עצור וכי לאחר מכן החל בגלישה לתוך הנתב.

המחלוקת, אם כן, בשתי השאלות: האחת, שדה הראיה של השוטר והאם יכול היה לראות את ביצוע העבירה והשניה, המצאותו של אוטובוס, משמאלו של הנאשם, אשר חסם את שדה הראיה שלו.

א. באשר לשאלה הראשונה, אומר כי עלה בידי המאשימה להוכיח כי עד התביעה יכול היה להבחין בביצוע העבירה: ב'נסיבות המקרה', בת/1, ציין עד התביעה כי ראה את ביצוע העבירה ולא עלה בידי הנאשם להוכיח אחרת. אף התמונה אשר הגיש (נ/1) מראה כי מהמקום בו צולמה, ניתן לראות את קו העצירה ואת הנתב שמיד לאחריו. אמנם, בתמונה, לא תועד רכב עומד לפני קו העצירה וכן ישנו עמוד תאורה החוצץ בין השוטר לבין המקום בו אמור להיעצר הרכב, אולם בשל מספר סיבות אין לכך השפעה: 1. עמוד התאורה אינו מגיע למלוא רחבו של רכב וניתן להניח כי, לכל היותר, היה מסתיר חלק מסויים מהרכב אך בשום אופן לא את כולו; 2. העבירה, לכאורה, בוצעה לאחר קו העצירה (בכך שהנאשם חצה אותו ולא נתן זכות קדימה, ט.א.ג.) ואזור זה אינו מוסתר כלל; 3. לשאלת בית המשפט, הנאשם העיד כי מקום עמידת השוטר היה גבוה יותר ממקום התמרור.

מכל המבואר, אני קובעת כי לעד התביעה היה מלוא שדה הראיה על מנת לראות בעיניו את ביצוע העבירה.

ב. באשר לשאלה השניה, אומר כי הנטל להוכחת הטענה כי במקום עמד אוטובוס, אשר חסם את שדה ראייתו, מוטל על כתפיו של הנאשם. הנאשם לא הראה כי האוטובוס או צלו נקלטו במצלמה שברכבו, הנאשם לא הראה צילום כי במקום בו טען כי עמד האוטובוס, יש תחנת עצירה ואף לא הביא כל עדות לכך. בהזמנה לדיון וב'נסיבות המקרה', השוטר לא התייחס להמצאותו של אוטובוס באזור העבירה ובידי הנאשם היה לחקור את העד בנקודה זו, אולם בחר הוא שלא לעשות כן.

אשר על כן, אני קובעת כי לא הוכחה טענת הנאשם.

בשולי הדברים ייאמר, כי חובתו של הנאשם לעצור (חובה בה עמד, ט.א.נ.) ולתת זכות קדימה, אינה תלויה בהמצאותו של מכשול שדה ראייה כזה או אחרואף אם היה עולה בידי הנאשם להוכיח את המצאותו של האוטובוס, היה על בית המשפט לבחון האם הנאשם גלש, באופן המתאים והזהיר ביותר, כמחוייב בתנאי השטח.

אשר על כן, אני מרשיעה את הנאשם במיוחס לו בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום כ"ב סיוון תשע"ו, 28/06/2016 במעמד הנוכחים.

**טל אוסטפלד נאוי, שופטת, סגנית
נשיאה**

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

בקביעת מתחם העונש ההולם, העיקרון המנחה הוא עקרון ההלימה בין חומרת המעשה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם ובין העונש המוטל עליו.

כאשר, מדיניות הענישה אמורה להרתיע מפני בצוע עבירות נוספות ולהעביר מסר ברור על מי שבהתנהגותו פוגע בערך החברתי שהינו פגיעה בביטחון הציבור וסיכון המשתמשים בדרך.

לאור האמור הנני קובעת כי מתחם העונש ההולם לאור נסיבות בצוע העבירה על פי עובדות כתב האישום הינו:

פסילה בפועל לתקופה של עד שנה, פסילה על תנאי, קנס שנע בין מאות לאלפי שקלים, מאסר על תנאי.

באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע עבירה זו: הנאשם מחזיק ברישיון נהיגה משנת 76.

צבר לחובתו 15 הרשעות קודמות.

נוכח חומרת העבירה, לאחר שעיינתי בגליון הרשעותיו של הנאשם כאשר עברו איננו מכביד,

לאחר ששקלתי את השיקולים השונים ובחנתי טיעוני הצדדים, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך 750 ₪.

הקנס ישולם תוך 90 יום מהיום.

הנאשם הונחה לגשת למזכירות לקבלת שובר תשלום.

הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של חודש וזאת על תנאי למשך שנה והתנאי הוא שלא יעבור אותה עבירה בה הורשע או עבירות תוספת ראשונה ושנייה.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום כ"ב סיוון תשע"ו, 28/06/2016 במעמד הנוכחים.

טל אוסטפלד נאוי , שופטת, סגנית
נשיאה

הוקלד על ידי סיגל קדוש